

ρίς συστολῆς λαλῇ πολλάκις περὶ τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἐλαττωμάτων.

320.

Ὁ ἐπαινὼν ἡγεμόνας καὶ ἀποδίδων αὐτοῖς ἀρετάς, ἃς δὲν ἔχουσιν, ὑβρίζει αὐτοὺς ἀτιμωρητί.

321.

Προθυμότερον κλίνομεν νὰ ἀγαπήσωμεν τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς, ἢ τοὺς ἀγαπῶντας ἡμᾶς πλειότερον, παρ' ὅσον ἐπιθυμοῦμεν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀνυπόφορα παιδία δύναται τις νὰ εὕρῃ ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ· μάρτυς τοῦ λόγου ἡμῶν εἶνε νεᾶνις δεκαοκτὼ ἐτῶν, ἥτις παρίστατο κατ' αὐτὰς ἐν τινι συζητήσει περὶ τῆς συγχρόνου γαλλικῆς φιλολογίας. Αἰφνης ἐν τῷ μέσῳ τῆς συζητήσεως, διακόπτει τοὺς λαλοῦντας καὶ μετὰ θαυμασμοῦ ἀναφωνεῖ·

«Παράξενον! ὅσα βιβλία διαβάζει ἡ μητέρα μου, δὲν μ' ἀφίνει νὰ τὰ διαβάζω καὶ ἐγώ!»

Σκέψις θυρωροῦ τινος φιλοσόφου ἐρωτηθέντος ἐὰν θέλῃ τοὺς βασιλεῖς.

— Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον, διότι εἴτε εἶνε βασιλεῖς εἴτε δὲν εἶνε, θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε μία αὐλή, τὴν ὅποιαν θὰ εἶμαι ὑπόχρεως νὰ σαρόνω καθ' ἡμέραν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

*** Ὁ Ἐρδερ καὶ ὁ Σχίλλερ ἠθέλησαν, ὅτε ἦσαν νέοι, νὰ γείνωσι χειρουργοί. Τοὺς ἐμπόδισεν ὁμως ἡ μοῖρα λέγουσα: «Εἶνε ἄλλαι πληγαί, πολὺ βαθυτέραι τῶν σωματικῶν. Ἐκεῖνας θεραπεύσατε». Ὑπήκουσαν εὐτυχῶς καὶ οἱ δύο, καὶ ἀντὶ τῆς μήλης ἔλαβον εἰς χεῖρας τὸν κάλαμον (Ρίχτερ).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐπιμελεστάται ἐρευνᾶν ἐγένοντο κατὰ διαφοροὺς χρόνους καὶ τόπους πρὸς βεβαίωσιν, ἐὰν τὰ κατὰ γῆν ταξείδια ἦσαν ὀλιγώτερον κινδυνώδη ἐκτελούμενα διὰ τῶν συνήθων παρὰ τοῖς παλαιότεροις μέσων πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν σιδηροδρόμων, ἢ σήμερον. Μηχανικὸς τις Γάλλος κ. Σαρτιῶ ἐδημοσίευσε τὰς ἐπομένους πληροφορίας, καθ' ἃς ἐν Γαλλίᾳ παλαιότερον μὲν ἀνελόγει 1 ἐπιβάτης φονευθεὶς πρὸς 355,000 ἐπιβατῶν, καὶ 1 τραυματισθεὶς πρὸς 50,000, ἐν ᾧ ἐξ 1,781,403,687 ἐπιβατῶν ἀπὸ τοῦ 1835 μέχρι τοῦ 1875 ταξειδευσάντων διὰ τῶν σιδηροδρομικῶν τῆς Γαλλίας γραμμῶν, ἀναλογεῖ 1 ἐπιβάτης φονευθεὶς πρὸς 5,178,490 ἐπιβάτας καὶ 1 τραυματισθεὶς πρὸς 580,450. Τὸ αὐτὸ δὲ παρατηρεῖται καὶ ἐν ἄλλαις χώραις. Κατὰ δὲ τὰς σημειώσεις τοῦ αὐτοῦ κ. Σαρτιῶ μαθητὸν ὅτι 1 φονευθεὶς ἀναλογεῖ ἐν Γαλλίᾳ πρὸς 45,000,000, ἐν Βελγίῳ πρὸς 20,

000,000, ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς 12,000,000, καὶ 1 τραυματισθεὶς ἐν Γαλλίᾳ μὲν πρὸς 1,000,000, ἐν Βελγίῳ πρὸς 3,500,000, ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς 336,000. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καταφαίνεται ὅτι ἡ διὰ τῶν σιδηροδρόμων μεταβάσις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον εἶνε πολὺ ἀσφαλέστερα τῆς διὰ τῶν παλαιότερων ἐν χρήσει μέσων τῆς συγκοινωνίας.

Καὶ ἂν μὴ ἡ τιμὴ τῆς ἐφευρέσεως τῆς γνωστοποιήσεως ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ τοὺς Ἀμερικανούς, βεβαίως ὁμως οἱ δύο οὗτοι λαοὶ δύνανται νὰ καυχηθῶσιν ὅτι ἔδωκαν εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην ὅτι πλείονα ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν. Μετὰ τὰς γνωστοποιήσεις τὰς ἐν ἀφθονίᾳ διασπειρομένας ἐπὶ τῶν τοίχων, τῶν δημοσίων ἀμαξῶν, τῶν αἰθουσῶν διαφόρων καταστημάτων καὶ πολλῶν ἄλλων τόπων, ἡ Ἀγγλία ὑπῆρξεν ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐπενοήθησαν αἱ κινήται ἢ βαδίζουσαι γνωστοποιήσεις, αἵτινες συνίστανται εἰς ἀνθρώπους, ἀνηρτημένους ἔχοντας ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν τοῦ σώματος δύο ὑπερμεγέθεις πλάκας, ἐφ' ὧν ἡ γνωστοποιήσις, καὶ ἃς περιφέρουσι διὰ τῶν ὁδῶν.

Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τῆς γνωστοποιήσεως κατήντησε πλέον λίαν κοινὸς ἢ δὲν ἐθεωρήθη ἐπαρκὴς πρὸς σαγήνευσιν πελατῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Τοῦτο τοῦλάχιστον μᾶς κάμνει νὰ πιστεύσωμεν ἢ ἐν Λονδίῳ γενομένη νέα πρόοδος εἰς τὸν τρόπον τοῦ γνωστοποιεῖν, ἢ παραδοξοτάτη ἀληθῶς ἦν δύναται τις νὰ φαντασθῇ.

Ἴδου πῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα.

Ὁ γνωστοποιῶν λαμβάνει ἐπὶ πληρωμὴ τόσους ἀνθρώπους ὅσα εἶνε τὰ γράμματα τοῦ πράγματος, τὸ ὅποιον θέλει νὰ κάμῃ γνωστὸν, ἀντὶ δὲ νὰ ἀναρτήσῃ ἐπὶ τῶν νώτων ἐκάστου αὐτῶν ἐν γράμμα τῆς γνωστοποιήσεως ἢ καὶ ὁλόκληρον τὴν γνωστοποίησιν, ὅπερ θεωρεῖται πλέον τετριμμένον, ξυρίζει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐφ' ἐκάστης κεφαλῆς, μεταβαλλομένης οὕτως εἰς λευκὴν κολοκύνθην, γράφει διὰ χρώματος ἐν τῶν γραμμάτων τῶν συνισώντων τὴν λέξιν. Κατόπιν θέτει αὐτοὺς κατὰ σειρὰν, ὡς ἀπαιτεῖ ἢ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ἀναγεγραμμένη λέξις, καὶ ἀπολύει αὐτοὺς εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, κρατομένους διὰ τῶν χειρῶν καὶ τρέχοντας καὶ ὠθοῦντας τοὺς διαβάτας, οἵτινες ἐξαφνιζόμενοι ἐκ τοῦ παραδόξου θεάματος, γελῶντες ἀναγινώσκουσι τὴν καινότροπον γνωστοποίησιν, μεταφέροντες τὸ βλέμμα ἀπὸ κεφαλῆς εἰς κεφαλὴν.

Τὸ πρᾶγμα ἔχει βεβαίως πολὺ τὸ κωμικὸν καὶ γελοῖον διὰ τοὺς μεταποιοῦντας τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς πίνακας γνωστοποιήσεως, ἀλλ' ἀδιάφορον—ὁ σκοπὸς ἐπιτυγχάνεται, ἢ γνωστοποιήσις διαδίδεται καθ' ὅλην τὴν πόλιν.

Τῇ 21[2] νοεμβρίου περὶ μεσημβρίας, γρά-

φει ἡ «Κλειώ», ἐφάνη ἐν Βιέννῃ κατὰ τὸ νότιον μέρος τοῦ ὀρίζοντος φαινότατος ἀστήρ, ἐπισπασάμενος ἀπάντων τὴν προσοχὴν, διότι ἐφεγγε λαμπρότατα κατεναντίον τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. Ἦτο δὲ οὗτος οὔτε κομήτης, οὔτε ἀπλανὴς ἀστήρ, ἀλλ' ὁ γνωστὸς πλανήτης «Ἀφροδίτη». Ὀλίγιστοι βεβαίως τῶν προβεβηκότων τὴν ἡλικίαν ἐνθυμοῦνται ἰδόντες τοιοῦτο φαινόμενον· ἡ ἐμφάνισίς του ὅμως δὲν ὑπάρχει σπανία, κατέστη δὲ πολλάκις ἀόρατος διὰ τὸ ἐκάστοτε ἐπινέφελον τοῦ οὐρανοῦ. Εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς λαμπρότητος προβαίνει ἡ «Ἀφροδίτη» ἀνὰ πᾶσαν ὀκταετηρίδα, ὁπότε δὴ καθίσταται δρατὴ καὶ εἰς ἄσπλον τὸν ὀφθαλμόν. Ἐπὶ καίσαρος Αὐγούστου ἐγίνωσκον οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι καὶ ἐν καιρῷ ἡμέρας ἐμφανίζεται ἡ «Ἀφροδίτη», καθ' ὅσον διαρρήδην μνημονεύουσι τούτου ὁ τε Οὐῖργίλιος καὶ ὁ Πλίνιος. Τῷ 1609 ἀπανταχοῦ τῆς Γαλλίας εἶδον οἱ ἄνθρωποι τὴν «Ἀφροδίτην» ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ· ἀνίκαντο δὲ ὄντες νὰ ἐρμηνεύσωσι τὸ φαινόμενον, ὑπέλαβον αὐτὸ τέρας καὶ προάγγελον τῆς δολοφονίας τοῦ ἀτυχοῦς Ἑρρίκου Δ'. Τῇ 5 φεβρ. 1630 διέκριναν οἱ Γάλλοι πάλιν αἰθρίας οὐσῆς ἐξαστράπτοντα τὸν ἀστέρα οὐχὶ πόρρω τοῦ ἡλίου, ἀφ' οὗ τῇ προτεραίᾳ εἶχον ἰδεῖ φεγγεβολοῦν ὠραιότατον βόρειον σέλας. Τῇ 1 νοεμβρίου 1700 εἶδον αὐτὸν οἱ ἐν Μαδρίτῃ· τελευτήσαντος δὲ αὐθυμερόν τοῦ βασιλέως Καρόλου Β', ἀπεφάνησαν οἱ Ἰσπανοὶ, ὅτι ἡ τοῦ ἀστέρος λαμπρότης ὑπεδήλου τὴν εἰς τὰς οὐρανίας μονὰς μετάστασιν τοῦ ἡγεμόνος. Τῇ 21 Ἰουλίου 1716 ἐφάνη ἡ «Ἀφροδίτη» ἐν Λονδίνῳ 2 ὥρας μ.μ. καὶ κατεθορύβησε τὸν δεισιδαίμονα συρφετόν, ὃ δὲ ἐν Ἀδυσσινίᾳ τότε διατρέβων περιηγητὴς Βροῦσε ἀνήγγειλεν, ὅτι δεινότερα ἀθυμία ἐνέπεσε τοῖς κατοικοῖς τῆς βορείου Ἀφρικῆς. Τῷ 1750 ὁ ὄχλος τῶν Παρισίων ἐπτοήθη τοσοῦτον, ὥστε ἐδέησε νὰ δαμασθῇ διὰ τῆς βίας τῶν χωροφυλάκων. Ἐν τῇ αὐτῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ τοῦναντίον, ὅτε ὑπέστρεφεν ὁ Βοναπάρτης ἐκ τῆς πρώτης ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν στρατείας, ἐκάλεσαν οἱ Γάλλοι τὸν πρὸ μεσημβρίας ὀφθέντα πλανήτην «ἀστέρα τοῦ νικητοῦ τῆς Ἰταλίας». Αἷτιον τῆς ἀνὰ πᾶσαν ὀκταετιᾶν ἐμφανίσεως τοῦ ἀστέρος ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μαρμαρυγῇ εἶναι τόδε· ἡ ἀπὸ τῆς γῆς ὁρωμένη αὐτῇ θέσις τῆς «Ἀφροδίτης» καὶ πάντα τὰ εἰς ταύτην παρεπόμενα, ἥτοι ἡ μεγίστη πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς δυσμὰς ἐκκλίσις κ.λ. ἐπανερχεται μετὰ παρέλευσιν ἐκάστης συνοδικῆς λεγομένης περιόδου, διαρκούσης 584 ἡμέρας. Ἐν ἐκάστη περιόδῳ ἡ «Ἀφροδίτη» καταφαίνεται δις ἐν τῇ ἀκρότητι τοῦ φέγγους τῆς, πρῶτον ὡς ἔσπερος, εἴτα δὲ ὡς ἑωσφόρος. Πέντε συνοδικαὶ τῆς «Ἀφροδίτης» περίοδοι, πλὴν δύο μόνον ἡμερῶν, εἶνε ἰσομήκεις πρὸς ὀκτὼ ἔτη Ἰουλιανὰ· ὥστε, ἀνὰ πᾶν ὀγδοὺν ἔτος, καὶ δὴ δύο ἡμέρας πρότερον,

ἐπανερχονται ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τὰ αὐτὰ φαινόμενα. Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι γεγυμνασμένος ὀφθαλμὸς, ἐπιστάμενος ἀκριβῶς τὴν θέσιν τῆς «Ἀφροδίτης», διακρίνει αὐτὴν φέγγουσαν ἐπὶ πλείονας ἡμέρας διὰ πασῶν αὐτῆς τῶν ἀποχρώσεων.

Ἡ πρώτη ἄμαξα ἐν Κετίγγῃ. Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τοῦ Μαυροβουνίου ἀναγγέλλει τὸ ἀξιοσημείωτον γεγονός, ὅτι τὴν 1 Νοεμβρίου διήλθε τὰς ὁδοὺς τῆς Κετίγγης ἡ πρώτη ἄμαξα, κτῆμα τοῦ πρίγκηπος καὶ δῶρον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας. «Ἀφότου, λέγει, ἐπλάσθη ὁ κόσμος, οἱ βράχοι οὗτοι δὲν εἶδον ἵππους ἐξευγμένους εἰς ἄμαξαν, οὐδ' ἡσθάνθησαν κίνησιν τροχῶν. Ὅτε ἡ ἄμαξα ἐξῆλθε τῆς ἡγεμονικῆς αὐλῆς, νέοι καὶ γέροντες παρετάσσοντο εἰς τὴν ὁδόν, ὅπως θαυμάσωσι τὸ πρωτοφανὲς θέαμα».

Ἐν τοῖς νεωρίοις τῆς Σκωτίας ναυπηγεῖται νῦν γιγαντιαῖον ἀτμόπλοον, τὸ μέγιστον ἐξ ὅσων διέπλευσαν μέχρι τοῦδε τὰς θαλάσσας. Ὀνομάζεται μὲν *Σαχάρα*, ἔχει δὲ χωρητικότητα 7,500 τόνων, μηχανὴν δυνάμει 10,000 πραγματικῶν ἵππων καὶ θά διατρέχῃ τὴν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπόστασιν εἰς μόνον ἐξ ἡμέρας. Τὸ σκάφος κατατέμεται εἰς πέντε διαφράγματα, ὧν ἐν, προωρισμένον διὰ τοὺς ἐπιβάτας τῆς πρώτης θέσεως, περιλαμβάνει 450 κλίνας. Τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου θά σύγκηται ἐκ 200 ἀνδρῶν· σκάφος δὲ καὶ μηχανή, κατεσκευασμένα κατὰ τὰς τελευταίας ἐπιστημονικὰς τελειοποιήσεις, ἔσονται χαλύβδινα.

Κατὰ τινὰ ἀριθμητικὸν ὑπολογισμόν περὶ τῶν ἐπιχορηγήσεων τῶν διαφόρων ἡγεμόνων, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας λαμβάνει καθ' ἐκάστην παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου 125,000 φράγκων, ὁ Σουλτάνος 90,000, ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ 50,000, ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος 41,000, ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος 32,200, ἡ βασίλισσα Βικτωρία 31,508, ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου Λεοπόλδος 8,215. — Ἐλευθεριώτερος καὶ γενναϊότερος πάντων τῶν ἡγεμόνων εἶνε ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ὅστις δαπανᾷ κατ' ἔτος εἰς φιланθρωπικοὺς καὶ εὐεργετικοὺς σκοποὺς ὑπὲρ τὰ 12 ἑκατομμύρια φιορινίων.

Ἐν Γαλλίᾳ ἀπεβίωσεν ἐσχάτως εἰς τῶν διασημωτέρων οἰκονομολόγων τοῦ αἵωνος, ὁ Μιχαὴλ Σεβαλλιέ, εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν. Οἱ παρακολουθήσαντες τὰς νεανικὰς παρεκτροπὰς τοῦ Σεβαλλιέ δυσκόλως ἠδύναντο νὰ μαντεύσωσι τὸ ἐνδοξον καὶ ἐμβριθὲς ἐπιστημονικὸν στάδιον, ὅπερ ἐπεφύλαττεν αὐτῷ τὸ μέλλον. Μόλις ἀποφειτῆσας προσεκολλήθη εἰς τὸν διάσημον αἵρεσι-ἀρχὴν Σαιν-Σιμών, καὶ ὅτε ἡ ἀλλόκοτος ἐκείνη θρησκεία κατεδιώχθη, κατεδικάσθη καὶ ὁ ἐνθουσιώδης ὁπαδὸς εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν. Ἀλλ' ὁ Θιέρσος, ὅστις μετὰ τῆς συνήθους ὀξυ-

δερεκίας του διέκρινε τὴν οικονομικὴν δεινότητα τοῦ νεανίου, οὐ μόνον ἐχάρισεν αὐτῷ τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν δημοσίᾳ δαπάνῃ εἰς Ἀμερικὴν, ὅπως σπουδάσῃ τὸ περὶ σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας ζήτημα. Τότε ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων» σειρὰν ἐπιστολῶν, αἵτινες διεφώτισαν τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἥθη τοῦ νέου κόσμου καὶ ἐθεμελίωσαν τὴν ἐπιστημονικὴν ὑπόληψιν τοῦ συγγραφέως. Κατὰ τὸ 1838 ὠνομάσθη σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας καὶ κατὰ τὸ 1840 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς πολιτικῆς οικονομίας εἰς τὸ Κολλέγιον τῆς Γαλλίας ἀντὶ τοῦ Ῥόστη. Μετὰ μικρὸν εἰσῆλθε καὶ εἰς τὸν ἐνεργὸν πολιτικὸν βίον, ἐκλεχθεὶς βουλευτὴς, καὶ ἔκτοτε ὑπῆρξεν εἰς τῶν πρώτων ὑπερμάχων τῆς ἐλευθέρως συναλλαγῆς, ἥτις δι' αὐτοῦ κυρίως ἐθριάμβησεν ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορίαν. Ὁ Ναπολεὼν Γ' ὠνόμασε τὸν Σεβαλιέ γερουσιαστὴν εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς παρέσχε κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς περιωνύμου ἐμπορικῆς συνθήκης τοῦ 1860.

Ἐν Λονδίνῳ ἐτελεύτησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ «Χρόνου» Δελάν. Ἐπεσε δὲ θῦμα τῆς ἀκαμάτου φιλοπονίας του, καίπερ πρὸ δύο ἐτῶν ἀποσχὼν πάσης ἐργασίας πρὸς ἀνάρρωσιν τῆς υγείας του. Ἐν τῇ συντάξει τοῦ «Χρόνου» ἔλαχε μικρὰν θέσιν ὁ Δελάν παῖς ἔτι ὢν. Ἀργότερον κατετάχθη εἰς τὴν χορείαν τῶν συντακτῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ 1841 μέχρι τοῦ 1877 ὑπῆρξεν ὁ διευθυντὴς του. Οὐδεμιὰς ἐφείσατο θυσίας ἵνα ἀποδείξῃ τὸν «Χρόνον» πρωτίστην καὶ παγκόσμιον ἐφημερίδα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν· ἦτο δὲ καὶ τοσοῦτον αὐστηρὸς, ὥστε πολλάκις περὶ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς πρωῆς ἐξηφάνισε τὸ φύλλον τῆς ἡμέρας διὰ μικρὸν λάθος ἐν ταῖς κοινοβουλευτικαῖς ἀγορεύσεσι, καὶ διενήργησεν ἀμέσως ἑτέραν ἔκδοσιν ἀληθεστέραν. Τούτου ἕνεκα καὶ οἱ ἀντίπαλοί του ἀνεγίνωσκον καθ' ἑκάστην τὸν «Χρόνον» ὡς ἀκριβεστάτην καὶ ἀληθεστάτην πηγὴν τῶν ἀπανταχόθεν εἰδήσεων. Ἐπὶ τῇ σπανίᾳ ταύτῃ ἀρετῇ ἐνηθύνετο πολλάκις ἀποκαλῶν αὐτὸς ἑαυτὸν «Χρονοποιόν».

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ γερμανικοῦ κράτους, πρίγκηψ Βίτμαρκ, ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπομένην δῆλωσιν. «Ἐνεκα τῶν διασπαρεισῶν εἰδήσεων περὶ τῆς υγείας μου, ἔλαβον πολλὰ χόθεν καὶ ἰδίως ἐκ Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας παμπόλλας ἐπιστολάς, περιεχούσας φιλικὰς παραινέσεις καὶ θεραπευτικὰς νύξεις. Μὴ δυνάμενος ἕνεκα τῆς καταστάσεως τῆς υγείας μου νὰ ἐπιστείλω τὰς ἐμὰς πρὸς ἑκάστον κατ' ἰδίαν εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῶν ἀνωτέρω φιλικῶν συμβουλῶν, σπεύδω νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ πρὸς πάντας ἐν συνόλῳ τὴν εὐγνωμοσύνην μου».

Ἐν Λονδίνῳ ἐδημοσιεύθη περίεργος στα-

τιστικὴ τῶν λόγων, οὗς ἐξεφώνησαν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιτελείαν οἱ ἐπιφανέστατοι πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἀγγλίας, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λέξεων, ἃς μετεχειρίσθησαν, καὶ τῶν τηλεγραφικῶν δαπανῶν, εἰς ἃς ὑπέβαλον τὰς ἐφημερίδας. Ὁ Γλάδστον ἐξεφώνησε 34 λόγους, περιέχοντας 215,000 λέξεις καὶ ἀπαιτήσαντας τηλεγραφικὴν δαπάνην 10,000 φλωρινίων. Δεύτερος ἔρχεται ὁ Βράϊτ μετὰ 24 λόγων, ἐν οἷς μετεχειρίσθη 129,300 λέξεις, ὧν ἡ διαβίβασις διὰ τοῦ τηλεγράφου ἀπῆτησεν 7,000 φλωρινία. Ὁ Βηκονσφῆλδ ἐξεφώνησεν ἰσαριθμούς λόγους, βραχυλογώτερος ὅμως τῶν ἀντιπάλων μετεχειρίσθη μόνον 40,000 λέξεις, αἵτινες ἀπῆτησαν τηλεγραφικὴν δαπάνην 1,200 φλωρινίων. Ὁ Ἀρτιγκτων ἔρχεται τέταρτος, λόγῳ δαπάνης, καίπερ ἐκφωνήσας 25 λόγους. Μικρὸν ἐλαττοῦται αὐτοῦ ὁ ὑπουργὸς Νορθκότ. Ὁ Φόρστερ ἐξεφώνησε 32 λόγους.

Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς πληροφορίας ἐν ταῖς Πανεπιστημείοις τῆς Ἰταλίας φοιτῶσι σήμερον ἑννέα νεάνιδες, ἧτοι 3 εἰς τὸ τοῦ Τουρίνου, 2 εἰς τὸ τῆς Ῥώμης, 2 εἰς τὸ τῆς Βολωνίας, μία εἰς τὸ τῆς Νεαπόλεως καὶ μία εἰς τὸ τοῦ Παταυίου. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος αἱ φοιτήτραι δὲν ὑπερέβαινον τὰς 5. Ἡ στατιστικὴ οὐδὲν ἀναφέρει περὶ τῶν προσωπικῶν θελημάτων τῶν φιλερμούσων τούτων νεαίδων, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ὀρίσῃ κατὰ πόσον ἐμβάλλουσιν εἰς πειρασμούς τοὺς ἄρρένας γείτονάς των.

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ νόθευσις τῶν εὐρωπαϊκῶν οἴνων δι' οὐσίων ἐπιβλαβῶν ἐγένετο θέμα ἐμβριθῶν σλέψεων πασῶν τῶν κυβερνήσεων. Οἱ ἔνοχοι τῆς νοθείας ταύτης ἐπανεληγμένως κατεδιώχθησαν, καὶ ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς πολλάκις κατεδικάσθησαν. Τὸ μόνον μέσον πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ εἶνε νομιζόμενον τὸ νὰ εὐρεθῇ τρόπος, δι' οὗ νὰ ἀποκαλύπτεται ὁ δόλος αὐτῶν εὐκόλως καὶ ταχέως. Καὶ δὴ κατ' αὐτὰς εὐρέθη ὄντως, ὡς ἀνήγγειλεν ἡ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν, ὑπὸ τινος καθηγητοῦ τῆς ἐν Βορδιγάλιοις ἱατρικῆς σχολῆς, ὅστις εἶνε ὁ ἀκόλουθος· «Ἐν τῷ κοίλῳ τῆς χειρὸς σταζόμεν μίαν σταγόνα τοῦ οἴνου, δὴν πρόκειται νὰ ἐξελεγχώμεν· καὶ ἐὰν μὲν εἶνε νεοθευμένος, μετὰ τινος στιγμῆς τὸ δέγμα τῆς χειρὸς θὰ χρωματισθῇ κόκκινον ζωρὸν, μόλις μετὰ ἐπανεληγμένης ἀποπλύσεως ἐξαλειφόμενον· ἐὰν δὲ τοῦναντίον ὁ οἶνος εἶνε ἀγνός καὶ ἀνόθευτος, ἡ ἐκ τῆς σταγόνης τοῦ οἴνου κηλὶς ἐξαφανίζεται παρευθὺς ὡς ἀποπλυνόμεν ἀπλῶς τὴν χεῖρα».

Ἡ ἐξελεγχίς εἶνε, ὡς βλέπετε, ἀπλουστάτη, καὶ συνιστῶμεν αὐτὴν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μὴ πίνωσι δηλητήριον.

ἈΘΗΝΗΣΙ—ΤΥΠΟΤΗΣ ΚΕΡΕΝΗΣ, ΟΔΟΣ ΜΙΑΤΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΙΤΟΥ, 15